

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Dreptul austriac prevede diferite tipuri de termene.

Există o distincție între termenele procedurale, adică termenele-limită până la care o parte sau altă persoană implicată în procedură poate sau trebuie să ia măsuri specifice în scopul procedurii, și termenele de fond, adică termenele-limită până la care trebuie să aibă loc un anumit eveniment pentru a produce anumite efecte de fond în baza sistemului juridic (adică termenele-limită pentru depunerea unei cereri legate de călcarea graniței unei proprietăți în baza articolului 454 din Codul de procedură civilă sau pentru notificarea chirișilor în baza articolului 560 din Codul de procedură civilă). Un punct important este cel care prevede că termenul necesar pentru livrare prin intermediul serviciului poștal nu este inclus în termenele procedurale, dar este inclus în termenele de fond. Aceasta înseamnă, de exemplu, că un recurs este considerat a fi depus la termen dacă acesta a fost depus la oficiul poștal în ultima zi a termenului procedural stabilit pentru recurs (data timbrului poștal), chiar dacă instanța primește recursul după termenul-limită.

De asemenea, se face o distincție între termenul care este stabilit direct prin lege (de exemplu, termenele-limită pentru recursuri) sau de judecător în funcție de cerințele aplicabile pentru fiecare caz în parte (de exemplu, termenul-limită pentru depunerea unei garanții pentru acoperirea costurilor). Termenele-limită prevăzute pentru anchete, pentru care legea prevede doar un anumit interval de timp [durata minimă sau maximă sau durata aproximativă, conform articolului 257 alineatul (1) din Codul de procedură civilă pentru data unei audieri preliminare], reprezintă o combinație a celor două.

Termenele absolute sunt determinate de data la care acestea se încheie (de obicei o zi calendaristică), în timp ce termenele relative sunt determinate de data de începere și de durată.

În general, judecătorii pot prelungi termenele (termene care pot fi prelungite). Cazurile excepționale în care legea împiedică o prelungire sunt cunoscute ca termene care nu pot fi prelungite sau termene obligatorii (de exemplu, termene-limită pentru depunerea unui recurs).

Există o distincție între termenele reversibile și cele nereversibile, în funcție de gradul de posibilitate a restabilirii poziției anterioare, în cazul nerespectării unui termen-limită. Reversibilitatea reprezintă regula generală. În cazurile excepționale, în care restabilirea poziției anterioare este interzisă, termenul-limită este definit ca termen precluziv sau fix (*Fallfrist*). Exemple de termene procedurale precluzive sunt termenele-limită pentru depunerea unei cereri de anulare sau a unei cereri pentru o nouă procedură de judecată (articolul 534 din Codul de procedură civilă).

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

Zilele de sâmbătă, de duminică, Vinerea Mare și zilele de sărbătoare legală sunt zile nelucrătoare în Austria. Prima zi a anului (1 ianuarie), Boboteaza (6 ianuarie), Lunea Paștelui, Ziua Muncii (1 mai), Înălțarea, Lunea Rusaliilor, Ziua Domnului, Adormirea Maicii Domnului (15 august), Ziua Națională a Austriei (26 octombrie), Ziua Tuturor Sfinților (1 noiembrie), Sărbătoarea Imaculatei Concepții (8 decembrie), Crăciunul (25 decembrie) și a doua zi de Crăciun (26 decembrie) sunt toate zilele de sărbătoare legală în Austria.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Cele mai multe dispoziții privind termenele pot fi găsite la articolele 123-129 și 140-143 din Codul de procedură civilă și la articolul 89 din Legea privind organizarea judiciară (GOG).

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

În cele mai multe dintre cazuri, un termen începe la data serviciului efectiv al deciziei de ordonare sau declanșare a termenului; altfel, acesta începe atunci când este pronunțată hotărârea (articolul 124 din Codul de procedură civilă).

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Nu; astfel cum a fost menționat la punctul 4, serviciul este de obicei evenimentul care declanșează un termen procedural, indiferent de modul în care este efectuat serviciul.

Termenul începe cu serviciul sau cu pronunțarea deciziei de ordonare sau declanșare a termenului.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Nu, data evenimentului care declanșează termenul (de exemplu, serviciul) nu este inclusă în scopul calculării termenului-limită.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Termenele sunt calculate în zilele calendaristice.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Și în acest caz, termenele sunt calculate în zilele calendaristice.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele exprimate în săptămâni, luni sau ani expiră la miezul nopții în ziua ultimei săptămâni sau a ultimei luni care corespunde ca denumire sau număr datei de începere [articolul 125 alineatul (2) din Codul de procedură civilă]. În cazul în care nu există o astfel de dată în ultima lună a termenului (dacă, de exemplu, un termen de o lună începe la 31 ianuarie), termenul va expira în ultima zi a lunii [articolul 125 alineatul (2) din Codul de procedură civilă]. Zilele nelucrătoare nu afectează data de începere sau durata termenelor.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Da, termenele care se încheie într-o zi de sâmbătă, de duminică, de sărbătoare legală sau în Vinerea Mare expiră în următoarea zi lucrătoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Termenele obligatorii în procedura de recurs sunt stabilite între 15 iulie și 17 august și între 24 decembrie și 6 ianuarie. În cazul în care aceste perioade încep pe parcursul unui termen obligatoriu sau dacă începutul termenului obligatoriu se încadrează în una dintre aceste perioade, termenul este prelungit cu întreaga perioadă sau cu perioada rămasă atunci când încep.

Acest lucru nu se aplică în cazul anumitor proceduri speciale, mai ales în litigiile implicând călcarea granițelor unei proprietăți, pensiile de întreținere, cererile de executare și ordinele provizorii sau în cazul hotărârilor de recunoaștere implicite.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Ca regulă generală, termenul pentru recurs depinde de tipul de decizie (hotărâre sau ordin) și de obiect. În cauzele civile contencioase, termenul pentru introducerea unui recurs împotriva unui ordin (*Rekurs*) este în general de 14 zile, în timp ce termenul pentru introducerea unui recurs împotriva unei hotărâri (*Berufung*) este de 4 săptămâni.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În general, judecătorii pot prelungi termenele (termene care pot fi prelungite). Cazurile excepționale în care legea împiedică o prelungire sunt cunoscute ca termene care nu pot fi prelungite sau termene obligatorii (de exemplu, termene-limită pentru depunerea unui recurs).

Toate termenele pot fi scurtate pe baza unui acord documentat convenit între părți. Instanța poate scurta un termen la cererea unei părți, cu condiția ca aceasta să demonstreze că un termen mai scurt este necesar pentru a evita riscul de pierderi semnificative și ca cealaltă parte să poată, într-un mod facil, întreprinde acțiunea procedurală impusă de un termen-limită mai scurt (articolul 129 din Codul de procedură civilă).

Un termen poate fi prelungit la cerere, dacă partea care beneficiază de prelungire, din motive inevitabile sau foarte serioase, se află în imposibilitatea de a întreprinde o acțiune procedurală la termenul stabilit și, în special, dacă aceasta ar suporta prejudicii ireparabile în lipsa unei prelungiri [articolul 128 alineatul (2) din Codul de procedură civilă]. Termenele nu pot fi prelungite prin acord între părți [acțiunea 128 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu, deoarece ceea ce este important, în acest caz, este ca etapele procedurale legate de instanța austriacă să fie efectuate la termenul stabilit.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Ca regulă generală, o parte care nu îndeplinește o etapă procedurală la termenul stabilit este împiedicată să îndeplinească respectiva etapă (efect precluziv, articolul 144 din Codul de procedură civilă). Există excepții, precum articolul 289 alineatul (2) din Codul de procedură civilă (care reglementează neprezentarea pentru obținerea de elemente de probă) și articolul 491 din Codul de procedură civilă (care reglementează consecințele neprezentării la o audiere în recurs).

Etapele procedurale efectuate cu întârziere sunt, în general, respinse de drept, dar în anumite cazuri este necesară o cerere în acest sens.

Uneori abținerea de a acționa are consecințe specifice în plus față de rezultatele obișnuite. Acestea variază în mod considerabil. Cea mai importantă consecință specifică a faptului că una dintre părți nu acționează este că, atunci când o parte nu acționează, cealaltă parte poate solicita o hotărâre pronunțată în lipsă (articolele 396 și 440 din Codul de procedură civilă). Alte exemple sunt: dacă niciuna dintre părți nu se prezintă în fața instanței, procedura se suspendă pentru cel puțin trei luni (articolul 170 din Codul de procedură civilă) și, dacă solicitantul nu se prezintă într-o procedură matrimonială, cererea poate fi considerată retrasă, dar nu abandonată, la cererea respondentului (articolul 460 nr. 5 din Codul de procedură civilă).

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Acțiunile corective pentru inversarea consecințelor juridice ale refuzului de a se prezenta în fața instanței sau de a întreprinde o acțiune procedurală sunt următoarele:

Restabilirea poziției anterioare (articolul 146 și următoarele din Codul de procedură civilă):

Restabilirea poziției anterioare poate fi utilizată pentru a inversa consecințele neprezentării în fața instanței sau nerespectarea termenului stabilit pentru un act procedural atunci când abaterea imputabilă părții sau reprezentantului acesteia a fost cauzată de un eveniment neprevăzut sau inevitabil, iar partea în cauză sau reprezentantul acesteia nu poartă responsabilitatea sau este responsabil într-o foarte mică măsură pentru respectiva abatere (neglijență minoră). O cerere pentru această acțiune corectivă trebuie depusă în termen de 14 zile de la îndepărtarea obstacolului.

Obiecția (articolele 397a și 442a din Codul de procedură civilă):

Obiecția reprezintă o acțiune corectivă legală care are ca scop inversarea unei hotărâri pronunțate în lipsă în temeiul articolului 396 și al articolului 442 din Codul de procedură civilă. Ca regulă generală, obiecțiile pot fi adresate instanței care judecă, sub formă de pledoarie pregătitoare, în termen de 14 zile de la comunicarea hotărârii pronunțate în lipsă (termen care nu poate fi prelungit).

Recurs (articolul 461 și următoarele din Codul de procedură civilă):

Un recurs poate fi depus împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă, în special pe motiv că nu există nicio nerespectare, deoarece se aplică unul dintre motivele de nulitate enumerate la articolul 477 alineatul (1) nr. 4 și nr. 5 din Codul de procedură civilă (serviciu incorect sau lipsa reprezentării părții în cadrul procedurii).

Ultima actualizare: 24/09/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.